

Καλωσορίσατε

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Το Εθνικό Μνημείο του Οχυρού Stanwix μας διηγείται ένα σημαντικό τμήμα μιας περίπλοκης ιστορίας της Αμερικανικής Ιστορίας. Πολλές ομάδες ατόμων και πρακτορείων, τόσο δημοσίων όσο και ιδιωτικών, στην Πολιτεία της Νέας Υόρκης και σε όλες τις ανατολικές Ηνωμένες Πολιτείες, συνεργάζονται με το πάρκο για να διηγηθούν πλευρές της κοινής μας κληρονομιάς και για να διατηρήσουν τις σχετιζόμενες ιστορικές τοποθεσίες. Για να κατανοήσει κανείς καλύτερα την ιστορία του Οχυρού Stanwix και αυτήν της αποικιακής Αμερικής θα πρέπει να επισκεφτεί και τους άλλους χώρους παρόμοιου ενδιαφέροντος ξεκινώντας από τοπικούς ιστορικούς ομίλους μέχρι τα πάρκα πολιτειών και τα εθνικά. Το προσωπικό του πάρκου μπορεί να δώσει πληροφορίες για τους συνεργάτες του πάρκου.

Το Κέντρο Εκπαίδευσης και Διαχείρισης Συλλογών Marinus Willet που άνοιξε το 2005, είναι το αποτέλεσμα συνεργασιών μεταξύ της Υπηρεσίας Εθνικών Πάρκων, του Δήμου της Ρώμης και του Έθνους των Ινδιάνων Oneida. Το Κέντρο παρέχει οδηγίες κατευθύνσεων και εκθέματα στον επισκέπτη και τελευταίας τεχνολογίας αποθηκευτικό χώρο για περισσότερα από 400.000 αντικείμενα στις συλλογές του μουσείου του πάρκου.

Το Εθνικό Μνημείο Fort Stanwix είναι ένα από τα σχεδόν 400 πάρκα του Εθνικού Συστήματος Πάρκων. Η Εθνική Υπηρεσία Πάρκων φροντίζει αυτές τις τοποθεσίες ειδικού ενδιαφέροντος που διέσωσε ο Αμερικανικός λαός ώστε όλοι να μπορούν να βιώσουν την εθνική μας κληρονομιά. Η αποστολή της Εθνικής Υπηρεσίας Πάρκων είναι η διατήρηση και προστασία των εθνικών και πολιτιστικών πόρων για να δώσουν ευχαρίστηση, έμπνευση και εκπαίδευση στην παρούσα και στις επόμενες γενεές. Επισκεφτείτε τον ιστότοπο www.nps.gov για να μάθετε περισσότερα για τα προγράμματα που αφορούν τα πάρκα και την Εθνική Υπηρεσία Πάρκων στις κοινότητες των ΗΠΑ.

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ONEIDA, ΕΞΙ ΜΙΛΙΑ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΟ ΡΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Για χιλιάδες χρόνια το αρχαίο μονοπάτι το οποίο συνδέει τον ποταμό Μοχάκ με το Wood Creek (ποταμάκι), ήταν ο ζωτικής σημασίας σύνδεσμος για όσους ταξίδευαν από τον Ατλαντικό Ωκεανό μέχρι τη λίμνη Οντάριο. Οι ταξιδιώτες χρησιμοποιούσαν αυτή την κακοτράχαλη διαδρομή που πέραγε από την περιοχή των Ινδιάνων Oneida προκειμένου να μεταφέρουν εμπορεύματα και ειδήσεις, αλλά και ασθένειες, σε κατοίκους απομακρυσμένων περιοχών. Όταν έφτασαν οι Ευρωπαίοι, ονόμασαν αυτό το μονοπάτι το Πέρασμα Oneida και σήμαναν την έναρξη μιας σημαντικής περιόδου στην Αμερικανική ιστορία – μία περίοδο κατά την οποία τα έθνη πολέμησαν για τον έλεγχο όχι μόνο του Περάσματος Oneida αλλά και εκείνου της Κοιλάδας Μαχάκ, τον τόπο ίδρυσης της Ομοσπονδίας των Έξι Εθνών καθώς επίσης και των πλουσίων πόρων της Βορείου Αμερικής. Σε αυτή τη διαμάχη, το Φρούριο Stanwix θα διαδραμάτιζε ένα ρόλο ζωτικής σημασίας.

Ένας Παγκόσμιος Πόλεμος

Η διαμάχη ξεκίνησε το καλοκαίρι του 1754, όταν τα αποικιακά στρατεύματα των Γάλλων και αυτών της Βιρτζίνια συγκρούστηκαν στην νοτιοδυτική Πενσυλβάνια και σηματοδότησαν την αρχή ενός πολέμου που κατέστη γνωστός ως ο Πόλεμος Γάλλων και Ινδιάνων. Έως το 1756, ο πόλεμος είχε εξαπλωθεί στην Ευρώπη, όπου έμεινε γνωστός ως ο Επταετής Πόλεμος. Την ίδια χρονιά, οι Γάλλοι και οι Ινδιάνοι σύμμαχοι τους εισέβαλλαν στην Κοιλάδα Μαχάκ και άρχισαν να καταστρέφουν τα Βρετανικά Οχυρά κατά μήκος του Περάσματος Oneida και το χωριό των Γερμανών εποίκων German Flatts (το σημερινό Herkimer, στην Νέα Υόρκη). Ως απάντηση, το 1758, ο Βρετανός Ταξίαρχος John Stanwix διατάχθηκε να χτίσει ένα οχυρό στο Πέρασμα Oneida. Το Οχυρό Stanwix έθεσε τέρμα στις εισβολές των Γάλλων και αποτέλεσε την βάση επιχειρήσεων των Βρετανικών εκστρατειών.

Μία σύντομη επισκόπηση του Πάρκου και όσα πρέπει να γνωρίζετε για την ασφάλεια σας

Η πύλη εισόδου στο οχυρό απαιτεί μία σύντομη πορεία από το Κέντρο Marinus Willett. Τρία μικρά μονοπάτια περικυκλώνουν το οχυρό. Ένα απ' αυτά ακολουθεί ένα τμήμα του Μονοπατιού Μεταφοράς του Oneida. Τα άλλα δύο βοηθούν στην ερμηνεία των γεγονότων της πολιορκίας του 1777. Οι δασοφύλακες του Πάρκου εκτελούν τακτικές ξεναγήσεις καθημερινά, διάρκειας 45 λεπτών. Ρωτήστε το δασοφύλακα υπηρεσίας στο κέντρο επισκεπτών για τα ωράρια και τις τοποθεσίες όλων των προσφερόμενων προγραμμάτων της συγκεκριμένης ημέρας. Το πάρκο είναι προσβάσιμο σε άτομα με ειδικές ανάγκες και πολλά προγράμματα είναι προσβάσιμα σε όσους έχουν προβλήματα όρασης και ακοής. Σκύλοι συνοδοί επιτρέπονται σε όλα τα κτίρια του πάρκου. Το προσωπικό διατίθεται για να προσφέρει κάθε βοήθεια.

Επειδή το οχυρό είναι ακριβής ανακατασκευή, υπάρχουν κίνδυνοι που απαιτούν την προσοχή σας. Το έδαφος μέσα και γύρω από το οχυρό είναι συχνά ανώμαλο και ανομοιογενές, για αυτό τον λόγο περπατήστε με προσοχή. Πολλές περιοχές του οχυρού είναι ξύλινες, προσέξτε λοιπόν τις αγκίδες. Κρατήστε τα παιδιά μακριά από τα τείχη τα κανόνια και τα τζάκια και ακολουθήστε τις οδηγίες κατά την επίδειξη των όπλων. Δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις για υπαίθριο πικ-νικ στο οχυρό. Τα κατοικίδια πρέπει να έχουν λουρί και πρέπει να μένουν έξω από τις εισόδους των κτιρίων. Το κάπνισμα δεν επιτρέπεται στις εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένου του οχυρού ή του κέντρου επισκεπτών.

Η Συνθήκη του 1768

Όταν ο Πόλεμος Γάλλων και Ινδιάνων τελείωσε το 1763, η Γαλλία παραχώρησε στη Μεγάλη Βρετανία, όλα τα διεκδικούμενα εδάφη της στη Βόρειο Αμερική ανατολικά του Ποταμού Μισισσιπή. Όμως, οι Ινδιάνοι, οι οποίοι είχαν συμμαχήσει με τους Γάλλους κατά τη διάρκεια του πολέμου, άρχισαν να απογοητεύονται όλο και περισσότερο από τις Βρετανικές πολιτικές και ξεκίνησαν εναντίον τους ένα πόλεμο για την ανεξαρτησία τους. Η εξέγερση των Πόντιακ είχε ως αποτέλεσμα την Βασιλική Διακήρυξη του 1763, βάση της οποίας οι βρετανικές εποικήσεις περιοριζόνταν στα δυτικά από τα Απαλάτσια Όρη. Το 1768, προκειμένου να κατευναστούν οι διαμάχες μεταξύ των Ινδιάνων και των Βρετανών εποίκων, ο Διοικητής των Ινδιάνικων Υποθέσεων Σερ Γουίλιαμ Τζόνσον, διαπραγματεύτηκε μία συνθήκη στο ήδη εγκαταλελειμμένο Οχυρό Stanwix, με την οποία η Ομοσπονδία των Έξι Εθνών, συμφώνησε να παραχωρήσει εδάφη ανατολικά και νότια του Ποταμού Οχάιο. Η συνθήκη αυτή εξόργισε άλλες φυλές οι οποίες κατοικούσαν σε αυτά τα εδάφη και αποτέλεσε το έναυσμα για μελλοντικές συγκρούσεις.

Σημαντικά Γεγονότα στην Ιστορία του Οχυρού Stanwix

1758 – Οι Βρετανοί χτίζουν το Οχυρό Stanwix, με βάση το οποίο τα στρατεύματα καταλαμβάνουν επιτυχώς τα Γαλλικά οχυρά του Kingston, Ontario (1758), Oswego και Νιαγάρα (1759) και εκείνα του Ποταμού St. Lawrence και Μόντρεαλ (1760).

1768 – Η Συνθήκη Συνοριακής Γραμμής η οποία διαπραγματεύτηκε στο Οχυρό Stanwix με τις φυλές των Έξι Εθνών, ανοίγουν τα εδάφη των Ινδιάνων ανατολικά και νότια των ποταμών Allegheny και Οχάιο για εποίκηση. Η συνθήκη εξαριώνει άλλες φυλές που κατοικούν σε αυτές τις περιοχές.

1777 – Η πολιορκία του Οχυρού Stanwix αρχίζει στις 3 Αυγούστου. Ο Gansevoort ορκίζεται να κρατήσει το οχυρό «μέχρις εσχάτων». Ο St. Leger εγκαταλείπει την πολιορκία μετά από 21 ημέρες καθώς πλησιάζουν Αμερικανικές ενισχύσεις.

Η μάχη του Oriskany, 6 Αυγούστου. Βρετανοί και Ινδιάνοι κατατροπώνουν μετά από ενέδρα 800 Πολιτοφύλακες υπό τον Nickolas Herkimer, ανακόπτοντας την απόπειρα ανακούφισης του Οχυρού Stanwix. Τα στρατεύματα από το Οχυρό Stanwix ληλατούν τα στρατόπεδα των φίλο-Βρετανών και των Ινδιάνων.

1779 – Στρατεύματα υπό τους Στρατηγούς John Sullivan και James Clinton, καταστρέφουν τις πόλεις των Onondaga στην καρδιά της χώρας των Έξι Εθνών, σε αντίποινα για τις επιδρομές στην Κοιλάδα Μοχάκ. Εντείνονται οι εχθροπραξίες εκ μέρους των Ινδιάνων.

1784 – Η Συνθήκη που υπογράφεται στο Οχυρό Stanwix, τερματίζει τον πόλεμο με εκείνες τις φυλές των Έξι Εθνών που είχαν συμμαχήσει με τους Βρετανούς κατά την διάρκεια του πολέμου και τις αναγκάζει να παραιτηθούν από όλες τις αξιώσεις τους δυτικά της Νέας Υόρκης και βόρεια του Ποταμού Οχάιο.

1788 – Η Πολιτεία της Νέας Υόρκης διαπραγματεύεται συμφωνίες γης με τους Oneida και Onondaga στο Οχυρό Stanwix, αποκτήοντας μεγάλες εκτάσεις από την περιοχή των Ινδιάνων αμφισβητώντας στην πορεία τόσο την ομοσπονδιακή εξουσία όσο και την Ινδιάνικη κυριαρχία.

1790 – Οι φυλές των Onondaga και Cayuga επιβεβαιώνουν τις διαπραγματευθείσες συμφωνίες γης με την πολιτεία της Νέας Υόρκης στο Οχυρό Stanwix. Μεγάλο μέρος της αποκτηθείσας γης πουλήθηκε για να εξοφληθούν τα πολεμικά χρέη, ή παραχωρήθηκαν σε στρατιώτες για αποπληρωμή.

Η Αμερικανική Επανάσταση

Η Αμερικανική Επανάσταση διήρκεσε ένα διάστημα οκτώ ετών από τα γεγονότα του Lexington και Concord το 1775 έως την Συνθήκη του Παρισίου το 1783. Το 1776 στο Συνέδριο της Αμερικανικής Ηπείρου συζητούσαν περί εθνικής ανεξαρτησίας και διέταξαν τον Στρατηγό Ουάσιγκτον να ξαναχτίσει το Οχυρό Stanwix προκειμένου να διαφυλαχθεί το αναδυόμενο βορειοδυτικό σύνορο του έθνους και να εξασφαλιστεί η βάση για μελλοντικές περαιτέρω επεκτάσεις προς τα δυτικά. Το Οχυρό μετονομάστηκε σε Οχυρό Schuyler προς τιμή του Υποστρατήγου Philip Schuyler, διοικητή του Βόρειου Σώματος του Στρατού.

1777: Το Σημείο Καμπής του Πολέμου

Το καλοκαίρι του 1777, ο Βρετανός Αντισυνταγματάρχης Barry St. Leger (που κατείχε προσωρινά το αξίωμα του Ταξίαρχου) οδήγησε μια στρατιά στη Κοιλάδα Μαχόκ, μία κίνηση η οποία αποτελούσε μέρος του σχεδίου του Αντισυνταγματάρχη John Burgoyne να ελέγξει την Πολιτεία της Νέας Υόρκης. Αυτό το σώμα στρατού αποτελείτο από περίπου 800 Βρετανούς, Γερμανούς και Καναδούς στρατιώτες, αυτόχθονες φίλα προσκείμενους προς τους Βρετανούς και 800 Ινδιάνους πολεμιστές από την περιοχή της Νέας Υόρκης και των Μεγάλων Λιμνών. Βρίσκοντας το Οχυρό Stanwix ισχυρά περιφρουρημένο από περίπου 800 Αμερικανούς στρατιώτες υπό τη διοίκηση του Συνταγματάρχη Peter Gansevoort, ο St. Leger πολιορκήσε το οχυρό στις 3 Αυγούστου.

Στις 6 Αυγούστου, η Πολιτοφυλακή της Κομητείας του Τυρον υπό τη διοίκηση του Ταξίαρχου Nickolas Herkimer, η οποία βρισκόταν καθ' οδό να βοηθήσει το Οχυρό Stanwix, έπεσε σε ενέδρα φίλο-Βρετανών και Ινδιάνων κοντά στο Ορίσκα, ένα χωριό των Ινδιάνων Oneida. Η Μάχη του Ορίσκα, η οποία ανάγκασε την πολιτοφυλακή να αποσυρθεί, εξελίχθηκε σε μάχη μεταξύ συγγενών, φίλων και γειτόνων. Οι λαοί της Ομοσπονδίας των Έξι Εθνών επίσης πολέμησαν ο ένας εναντίον του άλλου, βάζοντας τέλος στην ειρήνη που τους κρατούσε ενωμένους για αιώνες. Στη διάρκεια της μάχης, ο Αντισυνταγματάρχης Marinus Willett, υποδιοικητής του Gansevoort, επιχείρησε μία έξοδο από το οχυρό, κατά την διάρκεια της οποίας, αιχμαλώτισε πολλούς στρατιώτες των εχθρών, κατέστρεψε τα στρατόπεδα τους και μετέφερε μέσα στο οχυρό 21 άμαξες φορτωμένες με προμήθειες. Η πολιορκία έληξε στις 23 Αυγούστου όταν κατέφθασε ένα σώμα Αμερικανών υπό τον Υποστράτηγο Benedict Arnold προς ενίσχυση της φρουράς του οχυρού. Η νίκη στο Οχυρό Stanwix, σε συνδυασμό με την ήττα του Burgoyne και την παράδοση στη Σαρατόγκα, οδήγησε απευθείας σε συμμαχίες μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Γαλλίας και της Ολλανδίας.

Η Εκστρατεία της Σαρατόγκα, Ιούνιος-Οκτώβριος 1777

Η εκστρατεία της Σαρατόγκα ήταν ιδέα του Αντιστράτηγου John Burgoyne ο οποίος πίστευε ότι η Αμερικανική Επανάσταση θα έληγε εάν διαχωρίζονταν οι αποικίες κατά μήκος του Ποταμού Χάντσον. Το σχέδιο του προέβλεπε να προχωρήσει νότια του Καναδά, βόρεια της Λίμνης Champlain, να καταλάβει το Οχυρό Ticonderoga και μετά να βαδίσει νότια κατά μήκος του ποταμού Χάντσον προς το Όλμπανυ. Εκεί θα συναντούσε τον Σερ William Howe που προήλανε βόρεια από την πόλη της Νέας Υόρκης και τον Barry St. Leger ο οποίος ερχόταν προς τα ανατολικά κατά μήκος του Ποταμού Μοχόκ. Όμως, οι δυνάμεις του Howe ενεπλάκησαν σε μια εκστρατεία για την κατάληψη της Φιλαδέλφειας και ποτέ δεν έφτασαν στο Όλμπανυ και εκείνες του St. Leger ενεπλάκησαν σε μία μάταιη πολιορκία 21 ημερών του Οχυρού Stanwix και υποχρεώθηκαν να επιστρέψουν στον Καναδά.

Μετά την κατάληψη της Ticonderoga η οποία έγινε με τέτοια ευκολία και ταχύτητα που κλόνησε το πατριωτικό ηθικό, ο Burgoyne συνέχισε την πορεία του νότια, νικώντας τα Αμερικανικά στρατεύματα στο Hubbardton και εξαναγκάζοντας την εκκένωση των Οχυρών Anne και Edward. Έπειτα η τύχη του άρχισε να στερεύει. Μία φάλαγγα Γερμανών Μισθοφόρων από την Έσση την οποία είχε στείλει για επιδρομή στο Bennington, ηττήθηκε από τα στρατεύματα υπό τη διοίκηση του Ταξίαρχου John Stark και Αντισυνταγματάρχη Seth Warner. Συνεχίζοντας την πορεία προς τα νότια ο Burgoyne διέσχισε τον Ποταμό Χάντσον και σταμάτησε κοντά στο σημερινό Stillwater, στη Νέα Υόρκη, όπου οι Αμερικανοί υπό τον Horatio Gates, ο οποίος είχε αντικαταστήσει ως Αμερικανός Διοικητής τον Philip Schuyler, είχαν καταλάβει θέσεις στα Υψώματα Bemis. Ο Burgoyne προσπάθησε να διασπάσει τις Αμερικανικές γραμμές στο Freeman's Farm (19 Σεπτεμβρίου) και στα Υψώματα Bemis (7 Οκτωβρίου). Αφού απέτυχαν και οι δύο απόπειρες, ο Βρετανός διοικητής, με λιγότερες δυνάμεις, περικυκλωμένος και χωρίς δυνατότητα υποχώρησης, παραδόθηκε στις 17 Οκτωβρίου του 1777.

Η Αλαζονική Ειρήνη

Ο Αμερικανικός Επαναστατικός Πόλεμος τελείωσε το 1783, αλλά οι Ηνωμένες Πολιτείες και οι Αμερικανοί Ινδιάνοι συνέχισαν να πολεμούν. Προκειμένου να τερματίσουν τον πόλεμο στην Νέα Υόρκη, οι Ηνωμένες Πολιτείες διαπραγματεύτηκαν το 1784 την Συνθήκη του Οχυρού Stanwix με την Ομοσπονδία των Έξι Εθνών. Οι Ηνωμένες Πολιτείες υπαγόρευαν τους όρους της συνθήκης, πήραν Αμερικανούς Ινδιάνους ως ομήρους μέχρι να επιστρέψουν όλοι οι αιχμάλωτοι πολέμου και εξανάγκασαν τους αντιπροσώπους των Έξι Εθνών να υπογράψουν την συνθήκη ειρήνης. Τα Έξι Έθνη υποχρεώθηκαν επίσης να παραχωρήσουν διεκδικούμενα εδάφη στο Οχάιο και στη δυτική Πενσυλβάνια, γεγονός το οποίο ανανέωσε την επέκταση προς δυσμάς. Επιπλέον, οι Αμερικανοί Ινδιάνοι αναγνωρίστηκαν ως υποτελείς κυρίαρχων εθνών εντός των συνόρων των Ηνωμένων Πολιτειών. Η συνθήκη του 1784 οδήγησε κατευθείαν στον Αμερικανικό-Ινδιάνικο Πόλεμο του Οχάιο κατά τις δεκαετίες του 1780 και 1790.

Συνθήκες Ειρήνης και Συμβούλια στα 1788 και 1790

Μετά την Αμερικανική Επανάσταση, οι εγκαταστάσεις του Οχυρού Stanwix εξακολούθησαν να χρησιμοποιούνται για την διευθέτηση των σχέσεων μεταξύ Αμερικανών και Ινδιάνων. Εδώ διεξήχθησαν διαπραγματεύσεις για τέσσερις εδαφικές συμφωνίες, μεταξύ της Πολιτείας της Νέας Υόρκης και των φυλών των Oneida, Onondaga και Canandaigua χωρίς την έγκριση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Αυτές οι εδαφικές συμφωνίες αναγνωρίστηκαν αργότερα στην ομοσπονδιακή Συνθήκη του Canandaigua το 1794. Κάθε 1η Ιουνίου για πολλά χρόνια μετά, οι εκπρόσωποι των Oneida, Onondaga και Canandaigua έρχονταν στο Οχυρό Stanwix μαζί με τους αντιπροσώπους της Πολιτείας της Νέας Υόρκης για να εισπράξουν τις ετήσιες πληρωμές τους για τα εδάφη που παραχώρησαν. Ως αποτέλεσμα, τα εδάφη που ανοίχτηκαν από τις συμφωνίες μεταξύ της πολιτείας της Νέας Υόρκης και των Αμερικανών Ινδιάνων, έδωσαν τη δυνατότητα για την εκσκαφή καναλιών, γεγονός που τελικά οδήγησε στη διάνοιξη του Καναλιού Erie το 1827.

Η Συνθήκη του 1784 με την Ομοσπονδία των Έξι Εθνών
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΗΠΑ

Οδηγός στις Δομές του Οχυρού

Το Οχυρό Stanwix παρουσιάζει σήμερα λίγο πολύ την μορφή που είχε κατά την Αμερικανική Επανάσταση. Η Πόλη της Ρώμης και η Υπηρεσία Εθνικών Πάρκων συνεργάστηκαν για να ξανακτίσουν ένα πιστό αντίγραφο του αρχικού οχυρού του 1776, χρησιμοποιώντας πολλά πρωτότυπα σχέδια και έγγραφα. Όμως, το κτίριο του αρχηγείου, τα φυλάκια, οι δίοδοι εξόδου/εισόδου, οι τουαλέτες και το τριγωνικό προτεϊχίσμα δεν ανακατασκευάστηκαν. Οι αριθμοί στο έντυπο του χάρτη της περιήγησης, αντιστοιχούν στα αριθμημένα κείμενα παρακάτω και προσδιορίζουν τα κύρια τμήματα του οχυρού. Οι ετικέτες προσδιορίζουν τα τεχνικά στοιχεία που επεξηγούνται στο παρακάτω γλωσσάριο.

Ανάχωμα – Ένα στενό διάστημα μεταξύ του παραπέτου και της τάφρου, με σκοπό να συγκρατήσει το χώμα ώστε αν μην πέσει στη τάφρο.

Προμαχώνας – Οι προεξέχουσες σκοπιές ή οι γωνίες του οχυρού.

Σκέπαστρο – Ξύλινες κατασκευές επί των εσωτερικών τειχών του οχυρού για την αποθήκευση προμηθειών ή για τη στέγαση ανδρών.

Σκεπαστός διάδρομος – Είδος δρόμου που διατρέχει το μήκος της τάφρου και προστατεύεται από μικρό παραπέτο που σχηματίζεται από το πρανές. Χρησιμοποιείται για τη μετακίνηση ελαφρού πυροβολικού και στρατευμάτων γύρω από το οχυρό.

Τείχος Παραπετάσματος – Το τμήμα της οχύρωσης το οποίο συνδέει τους προμαχώνες

Τάφρος – Μια εκσκαφή πέριξ ενός τμήματος του τείχους ή όλου του τείχους ενός οχυρού με σκοπό να παρεμποδίσει την επέλαση του επιτιθέμενου.

Πολεμίστρα – Ένα άνοιγμα στο παραπέτο μέσω του οποίου έβαλλαν τα κανόνια. Οι διαπλατυσμένες γωνίες έδιναν τη δυνατότητα σαρωτικών βολών.

Φράουλα (Fraise) – Μία μάντρα από ξύλινα δοκάρια με αιχμηρές άκρες τα οποία προεξέχουν από τις επάλξεις σε οριζόντια μορφή, προκειμένου να αποτρέψουν τον εχθρό από το να καταλάβει το οχυρό αιφνιδιαστικά.

Πρανές – Ένα ομαλό χωμάτινο ανάχωμα γύρω από το οχυρό που εκτείνεται από το σκεπαστό διάδρομο προς την περιβάλλουσα περιοχή.

Παραπέτο – Ένα στηθαίο που υψώνεται επάνω από την έπαλξη που έχει σχεδιαστεί για την προστασία των στρατιωτών και της θωράκισης του οχυρού από τα εχθρικά πυρά.

Σκοπιά – Μια μικρή δομή κατασκευασμένη επάνω στο παραπέτο των επάλξεων για την προστασία του σκοπού από την κακοκαιρία.

Εξερευνώντας το Οχυρό

1 Κέντρο Willett – Ξεκινήστε από εδώ την περιήγησή σας στο Οχυρό Stanwix και την Αμερικανική Επανάσταση στη Κοιλάδα Μαχώκ. Εξερευνήστε τα διαδραστικά προγράμματα, αγοράστε τα μοναδικά δώρα και αναμνηστικά.

2 Ανυψούμενη Γέφυρα – Δεν είναι γνωστό τι είδους ανυψούμενης γέφυρας διέθετε το Οχυρό Stanwix. Αυτός ο τύπος ήταν σε ευρεία χρήση εκείνη την εποχή. Λειτουργώντας με το σύστημα των αντιβάρων, τα βάρη 550 κιλών σε κάθε πλευρά, η ενεργοποίηση του συστήματος πραγματοποιούνταν χειροκίνητα, πραγματοποιούσαν κύλιση πάνω στις ράγες προς τα κάτω με αποτέλεσμα να ανυψωθεί η γέφυρα. Για να κατεβάσουν τη γέφυρα, πιστεύεται ότι χρησιμοποιούσαν βαρείς πασσάλους προκειμένου να ωθήσουν τη γέφυρα προς τα κάτω μέχρι το βάρος της γέφυρας να ανεβάσει τα βάρη στην κορυφή των διαδρομών τους.

3 Νοτιοανατολικό Σκέπαστρο – Αυτή η κατασκευή χρησιμοποιείτο για στρατώνες. Το όνομα στη πόρτα (Jansen) υποδεικνύει το διοικητή της μονάδας. Τα μακριά κρεβάτια γεμισμένα με άχυρα, ονομάζονται "cribs" (κασέλες) και κοιμίζαν 10 με 12 άνδρες τον ένα δίπλα στον άλλο.

4 Νοτιοανατολικός Προμαχώνας – Ο φούρνος του οχυρού βρισκόταν κάτω από αυτόν τον προμαχώνα. Το ψωμί ήταν το κύριο συστατικό της διατροφής του στρατιώτη και κάθε ένας υποτίθεται ότι ελάμβανε μισό κιλό ψωμιού ή αλευριού ημερησίως. Ένα μεγάλο άνοιγμα στον τοίχο του προμαχώνα ήταν η είσοδος της Τουαλέτας, η οποία δεν ανακατασκευάστηκε.

5 Αποθήκη – Αρχικά αυτό το κτίριο χρησιμοποιείτο ως χώρος αποθήκευσης προμηθειών και μπορεί επίσης να περιελάμβανε το δωμάτιο του Επικεφαλής των καταλυμάτων. Σήμερα στεγάζει τις τουαλέτες για τους επισκέπτες.

6 Ανατολικό Στρατώνες – Αυτό το συγκρότημα στέγαζε τα λιτά επιπλωμένα καταλύματα των αξιωματικών, τα καταλύματα των προμηθευτών εμπόρων, τα καταλύματα των στρατιωτών των λόχων υπό την διοίκηση των DeWitt και Bleeker, καθώς και τα καταλύματα κατωτέρων αξιωματικών..

7 Δίοδοι εξόδου/εισόδου – Αυτές οι δίοδοι, που απαντώνται σε πολλά οχυρά όπως το Stanwix, χρησιμοποιούντο για την μεταφορά μικρών ομάδων στρατιωτών έξω από το οχυρό με μυστικότητα ώστε, μεταξύ άλλων, να ανανεώσουν την παροχή πόσιμου νερού από το ρυάκι που βρισκόταν ακριβώς έξω από το οχυρό. Ο Αντισυνταγματάρχης Willet το χρησιμοποίησε για να περάσει μυστικά μέσα από τις Βρετανικές γραμμές για να ζητήσει βοήθεια κατά την διάρκεια της πολιορκίας. Τα σκέπαστρα εκατέρωθεν των δόδων λειτουργούσαν ως στρατώνες για τους στρατιώτες.

8 Βορειοανατολικός Προμαχώνας – Τον καιρό της πολιορκίας, αυτός ο προμαχώνας δεν είχε ολοκληρωθεί. Λόγω αυτής της αδυναμίας οι Βρετανοί επικεντρώθηκαν σε αυτό το σημείο, κατά τα πρώτα στάδια της πολιορκίας. Τα Βρετανικά κανόνια τοποθετήθηκαν βόρεια περίπου στις 600 γιάρδες, σε μια απόσταση εκεί που στέκεται σήμερα το υψηλό κτίριο με τα κόκκινα τούβλα. Το κυρίως στρατόπεδο του στρατού του St. Leger βρισκόταν μόλις πίσω από αυτό το σημείο.

9 Καταλύματα Αξιωματικών – Ο συνδυασμός έλλειψης χώρου και κρεβατιών συχνά οδηγούσε στην κατάσταση που παρουσιάζεται εδώ: απλές στρατιωτικές κουκέτες και λιτά έπιπλα που είχαν συνηθίσει οι αξιωματικοί. Τέσσερις με οκτώ αξιωματικοί μπορεί να είχαν μοιραστεί αυτό το χώρο κατά την διάρκεια της πολιορκίας.

10 Καταλύματα Αξιωματικών του Πυροβολικού – Κατά την διάρκεια της πολιορκίας αυτά τα καταλύματα είχαν καταληφθεί από τον Υπολοχαγό Joseph Savage, ο οποίος διοικούσε μία μονάδα πυροβολικού 30 ανδρών, στελεχωμένη κυρίως από άνδρες από την Μασαχουσέτη και το Κονέκτικατ.

11 Καταλύματα Διοικητού – Ο Συνταγματάρχης Peter Gansevoort πιθανόν να χρησιμοποιούσε αυτό το δωμάτιο ως διοικητής, αφού ήταν μάλλον το πλέον πλούσια επιπλωμένο. Ο Gansevoort έχαιρε μεγαλύτερης ποικιλίας στο γεύμα του, γράφοντας ότι έτρωγε «βοδινό, περιστέρια και διάφορα ψάρια».

12 Αίθουσα Επιτελείου/Τραπεζαρία – Κατά την διάρκεια της ημέρας αυτά τα καταλύματα λειτουργούσαν τόσο σαν γραφείο για το Συνταγματάρχη Gansevoort όσο και σαν αίθουσα επιτελείου των αξιωματικών. Το βράδυ μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σαν τραπεζαρία των αξιωματικών και σαν εντευκτήριο.

13 Καταλύματα Αξιωματικών – Κανονικά δύο ή τρεις αξιωματικοί μπορούσαν να μοιραστούν ένα δωμάτιο τέτοιου μεγέθους. Το γεγονός ότι είναι κενό, αντιπροσωπεύει την μορφή που είχαν τα καταλύματα του οχυρού όταν η φρουρά εναλλάσσονταν από ένα σύνταγμα σε άλλο.

14 Αίθουσα Τζακιού – Αρχικά κατάλυμα αξιωματικού, αυτή η αίθουσα σήμερα διατηρεί τα θεμέλια ενός πρωτότυπου τζακιού το οποίο ανακαλύφθηκε κατά τις αρχαιολογικές ανασκαφές στην δεκαετία του 1970.

15 Βορειοδυτικός Προμαχώνας – Η αποθήκη πυρομαχικών που βρισκόταν κάτω από αυτόν τον προμαχώνα τον έκανε στόχο κατά την πολιορκία, καθώς οι Βρετανοί προσπάθησαν να καταστρέψουν την προμήθεια μπαρουτιού του οχυρού.

16 Δυτικό Σκέπαστρο – Αρχικά και αυτό χρησίμευε σαν στρατώνες, επιπλωμένο με τις κασέλες που φαίνονται στο Νοτιοανατολικό Σκέπαστρο.

17 Δυτικός Στρατώνες – Αρχικά και αυτός χρησίμευε σαν στρατώνες του λόχου υπό την διοίκηση του Λοχαγού Gregg. Σήμερα το κτίριο χρησιμοποιείται σαν σταθμός δασοφυλάκων όπου προβάλλεται μία ταινία μικρής διάρκειας η οποία δείχνει πώς ήταν η ζωή για τους Αμερικανούς κατά την διάρκεια της Επανάστασης.

18 Νοτιοδυτικός Προμαχώνας – Κάτω από αυτόν τον προμαχώνα όπου σήμερα βρίσκεται ο ιστός της σημαίας, υπάρχει ένα πρόχειρο νοσοκομείο όπου νοσηλεύονταν στρατιώτες. Εκτίθεται μία ποικιλία ιατρικών εργαλείων.

19 Νοτιοδυτικό Σκέπαστρο – Αυτή η περιοχή χρησιμοποιείτο σαν καταλύματα των πολιτών που εργάζονταν σαν εργάτες στο οχυρό. Σήμερα προσωρινά στεγάζει τα γραφεία στάθμευσης και δεν είναι ανοιχτό στο κοινό.

National Park Service
U.S. Department of the Interior

Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440

EXPERIENCE YOUR AMERICA™

Όλοι οι Δρόμοι Οδηγούν στη Ρώμη

Το Fort Stanwix βρίσκεται στο κέντρο της Ρώμης Νέα Υόρκης, στην γωνία της οδού James και του Erie Boulevard. Το Κέντρο Willett και το οχυρό είναι ανοικτά όλες τις ημέρες της εβδομάδας, 9:00 με 17:00, εκτός από την ημέρα των Ευχαριστιών (ΗΠΑ), τις 25 Δεκεμβρίου και την 1η Ιανουαρίου. Η διεύθυνση στο GPS που οδηγεί στο κέντρο επισκεπτών είναι: 100 North James Street, Rome, NY 13440. Όλοι οι μεγάλοι πολιτειακοί δρόμοι που περνούν από την Ρώμη (26, 46, 49, 69, 365 και 90) θα σας οδηγήσουν στο Μνημείο. Για να πάτε στη Ρώμη από τον αυτοκινητόδρομο της Νέας Υόρκης (90), πάρτε την έξοδο 32 στο Westmorland N.Y. και ακολουθήστε τις πινακίδες για το κέντρο της Ρώμης. Το δημοτικό παρκινγκ είναι κοντά στο Μνημείο. Στην Liberty Street υπάρχει σταθμός λεωφορείων δυο τετράγωνα από το Μνημείο. Στην Martin Street υπάρχει σιδηροδρομικός σταθμός της Amtrak σε απόσταση περίπου 1600 μέτρων από το χώρο. Το πλησιέστερο αεροδρόμιο είναι στη Syracuse N.Y.

Για Περισσότερες Πληροφορίες

Ταχυδρομική Διεύθυνση
National Park Service
Fort Stanwix National Monument
112 E Park Street
Rome, NY 13440
USA

Αριθμός Τηλεφώνου
1-315-338-7730

Ιστότοπος
www.nps.gov/fost
www.nps.gov/revwar
www.nps.gov

4 Greek/ελληνικός

